

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 46169

гр. София, 29.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 42 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА В. КИРОВА

като разгледа докладваното от ГЕРГАНА В. КИРОВА Гражданско дело № 20231110153205 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба с предявени иски от ***, със седалище и адрес на управление гр.София, район ***, представлявано от ***, с пълномощник адв.В. С., с адрес ***, против Ю. Н. Ф., ЕГН *****, с адрес ***, с искане за осъждане на ответницата да възстанови сумата от 93462,96 лева, ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателното изплащане на вземането, както и да заплати мораторна лихва в размер от 38151,92 лева за периода 12.11.2019 г. до 27.09.2023 г. като исковите са предявени пред районния съд предвид това, че се касае за уреждане на трудовоправни отношения.

В исковата молба се твърди, че ответницата е работила по трудово правоотношение при ищеца, но се наложило да бъде прекратено трудовото правоотношение на основание чл.328, ал.1, т.2 от КТ. Ищецът поддържа, че на 19.10.2018 г. е сключено споразумение между страните, съгласно което Ю. Ф. приема да не предявява иски срещу дружеството, съдружниците и собственика, а дружеството приема да заплати сума от 50770 евро, които са изплатени на траншове. В исковата молба се сочи, че въпреки сключената спогодба Ю. Ф. е предявила иски в Италия срещу *** и срещу едноличния собственик на дружеството. Ищецът счита, че с оглед предявяване на иски пред италианския съд заплатената по споразумението парична сума от 83533,15 лева нетно и 93462,96 лева брутно не ѝ се дължи. В исковата молба се поддържа, че ищецът е предявил иск за връщане на парична сума при упражнено право на разваляне на договора, по който е образувано гражд.дело № 53887/2021 г. по описа на СРС, 119 състав, по който исковата му претенция е уважена. Ищецът сочи, че при предявяване на по-рано заведения иск е основал исковата си претенция на твърдения, че спогодбата е действителна, но се явява развалена поради допуснато от ответницата Ф. неизпълнение на договорно задължение – да не завежда иски. Ищецът сочи, че с решение № 52/20.06.2023 г., постановено по гражд.дело № 3724/2022 г. по описа на ВКС по правен спор с друг служител съдът е възприел, че е недействителна клаузата, която съдържа забрана за предявяване на иски, но в останалата част спогодбата се явява действителна, респективно изплатеното обезщетение

е дължимо в полза на съкратения служител. Дружеството ищец счита, че има правен интерес от предявяване на исковата претенция за връщане на паричната сума, изплатена на ответницата Ф. по спогодбата като се позове на недействителност на споразумението в неговата цялост като формулира и искане за спиране на производството по делото до приключване с влязъл в сила съдебен акт на производството по гражд.дело № 53887/2021 г. по описа на СРС,119 състав.

С разпореждане на съда от 04.10.2023 г. съдът е изискал справка от СРС,119 състав относно предмета и страните по гражд.дело № 53887/2021 г., както и по възможност препис от исковата молба и от крайния съдебен акт.

По делото е постъпила на 15.12.2023 г. справка от СРС,119 състав, съгласно която се установява, че делото е образувано по искова молба, подадена от **** против Ю. Н. Ф. за връщане на сумата от 93462,96 лева, заплатена по споразумение от 18.10.2018 г. поради допуснато от ответницата неизпълнение на задължение по споразумението. С решение № 7282/28.06.2022 г., постановено по делото е осъдена Ю. Н. Ф. да заплати на **** сумата от 93462,96 лева, ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска – на 12.11.2019 г. до окончателното изплащане, както и е осъдена да заплати съдебноделоводни разноски. Решението не е влязло в сила, а по подадена въззивна жалба е образувано въззивно гражд.дело № 3702/2023 г. по описа на СГС, насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание за 06.02.2024 г., от 10,00 часа.

Софийският районен съд намира, че са налице предпоставки за прекратяване на производството по делото. Съгласно чл.130 от ГПК ако съдът е сезиран с недопустим иск съдът връща исковата молба, въз основа на която е образувано делото, респективно следва да прекрати производството по делото.

Софийският районен съд приема, че страната ищец не предявява нов допустим иск с предмет и страни, различни от вече предявения иск, по който е образувано гражданското дело пред 119 състав. С оглед обстоятелството, че ищецът вече е предявил иск за връщане на сумата от 93462,96 лева, заплатена по споразумението и този иск е разгледан по същество като производството по делото е висящо пред въззивната съдебна инстанция, съдът намира за недопустимо повторно предявяване на искане за връщане на същата парична сума. В тази насока следва да бъде отчетено, че сила на пресъдено нещо формира диспозитива на съдебното решение, т.е. и съдебното решение по гражд.дело № 53887/2021 г. по описа на СРС, и производството по настоящото дело имат за предмет преценка дължимост възстановяване на сумата от 93462,96 лева, заплатена по споразумение, сключено между страните на 18.10.2018 г., поради което по-късно заведеният иск е недопустим. Съдът намира, че е недопустима и предявената по настоящото производство искова претенция за заплащане на мораторна лихва за периода 12.11.2019 г. до 27.09.2023 г. при съобразяване наличието на присъждане на законната лихва, считано от предявяване на иска – на 12.11.2019 г. до окончателното изплащане по по-рано образуваното гражданско дело.

Софийският районен съд намира за необходимо да бъде посочено, че за да бъде допустима искова претенция предявената искова претенция следва да се отличава по предмет и страни спрямо вече предявена искова претенция, но не се явява допустимо чрез по-късно предявяване на иск да се цели

евентуално преразглеждане на вече предявен правен спор. Съгласно чл.297 от ГПК влязлото в сила съдебно решение е задължително за съда, който го е постановил, както и за всички съдилища, а разпоредбата на чл.299, ал.1 от ГПК предвижда забрана за пререшаемост на правен спор, разрешен с влязло в сила съдебно решение. В конкретния случай ищецът обосновава интереса си от предявяване на осъдителния иск по настоящото производство с оглед постановено от ВКС съдебно решение, с което е отхвърлена искова претенция срещу друг служител като ищецът предвид постановеното съдебно решение се позовава на недействителност на сключеното споразумение изцяло. Софийският районен съд намира, че предявената по настоящото производство искова претенция се явява недопустима за разглеждане – ако съдебното решение по по-рано предявения иск влезе в сила при уважена искова претенция, недопустимо се явява повторно претендиране връщане на същата парична сума, която вече е присъдена по влязлото в сила съдебно решение, а ако по-рано предявеният иск за връщане на паричната сума по споразумението бъде отхвърлен, то би било недопустимо преразглеждане на разрешения правен спор, в която насока съдът счита, че следва да бъде отчетено, че може да бъде предявен иск, основан на факти и обстоятелства, настъпили след влизане в сила на съдебното решение, но не е допустимо пререшаване на правен спор въз основа на факти и обстоятелства, на които страните биха могли да се позоват в рамките на по-рано образувано производство по гражданско дело.

Развитите съображения мотивираха съда да счете, че исковата молба следва да бъде върната, а производството по делото да бъде прекратено.

Водим от гореизложеното и на основание чл.130 от ГПК, **Софийският районен съд**

ОПРЕДЕЛИ:

В Р Ъ Щ А искова молба, вх.№ 269274/28.09.2023 г. и **прекрътява** производството по гражд.дело № 53205/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____